

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากบทบาทของมารดาในการเกื้อหนุนพัฒนาการทางภาษาของเด็กหญิงอายุ 4 ขวบ โดยผู้ศึกษาได้ทำการส่งเสริม และสอดแทรกในทุกสิ่งแวดล้อม ทุกเวลาที่มีโอกาส และจัดสิ่งแวดล้อม เพื่อกระตุ้นให้กรณีศึกษาเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมจากที่กรณีศึกษาได้เรียนจากโรงเรียน โดยได้นำเสนอกระบวนการปฏิบัติการ ดังนี้

ผลการใช้แผนการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา ซึ่งมีทั้งหมด 5 แผน กล่าวคือ

1. กรณีศึกษาสามารถบอกตัวอักษรภาษาอังกฤษ (A-Z) ได้ถูกต้องด้วยตนเอง โดยไม่ต้องเรียงลำดับจาก A-Z
2. กรณีศึกษาสามารถบอกตัวอักษรภาษาไทยได้ครบ 44 ตัว โดยไม่ต้องเรียงลำดับ ก-ฮ
3. กรณีศึกษาสามารถบอกตัวเลข 1-10 ได้ถูกต้อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยไม่ต้องเรียงลำดับ ก่อน-หลัง
4. กรณีศึกษาสามารถบอกคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษ ได้จำนวน 20 คำ
5. กรณีศึกษาสามารถบอกประโยคพื้นฐานภาษาอังกฤษได้ จำนวน 10 ประโยคสั้นๆ ซึ่งทั้ง 5 แผนที่กล่าวมาข้างต้น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แผนที่ 1 กรณีศึกษาสามารถบอกตัวอักษรภาษาอังกฤษ (A-Z) ได้ถูกต้องด้วยตนเอง โดยไม่ต้องเรียงลำดับจาก A-Z

ครั้งที่ 1 หลังจากน้องพิมพ์กลับจากโรงเรียน ให้น้องพิมพ์ปั่นจักรยานออกกำลังกาย เสร็จแล้วจึงให้พักสักครู่และทำการบ้าน จากนั้นผู้ศึกษาให้น้องพิมพ์ ดู VCD for Kids ซึ่งเป็นสื่อที่สอนเกี่ยวกับตัวอักษรภาษาอังกฤษ สอนโดยการใช้เพลงเข้ามาช่วย เพื่อให้จดจำได้ง่ายขึ้น น้องพิมพ์ตั้งใจดู พร้อมทั้งอ่านออกเสียงตาม VCD for Kids ถือว่าผ่านตามเกณฑ์ประเมินครั้งที่ 1

ครั้งที่ 2 เช้าวันเสาร์ ที่ห้องนอน ผู้ศึกษาได้ติดโปสเตอร์ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่มีภาพการ์ตูน และสีสดใสสวยงามไว้ที่ฝาผนังข้างเตียง ซึ่งสามารถมองเห็นได้ง่าย และอยู่ในระดับสายตา

ของน้องพิม พอน้องพิมเดินผ่าน ผู้ศึกษาเห็นว่าเป็นโอกาสที่ดีที่จะสอดแทรกคำถาม จึงถามน้องพิมว่า

ผู้ศึกษา: น้องพิมจำตัวอักษรเหล่านี้ มีตัวอะไรบ้างคะ ว่าแล้วจึงชี้ไปที่ละตัว

น้องพิม: หยุดคิตชักครู้ แล้วจึงตอบว่า A E P H.....ตามลำดับ

ผู้ศึกษา: ชี้ถามตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวต่อไป ทำอย่างนี้ซ้ำไปเรื่อยๆ โดยไม่ได้เรียงตามลำดับ จนเห็นว่าน้องพิมเริ่มไม่สนุกกับการถาม จึงหยุด แม้ว่าเธอจะตอบซ้ำไปบ้าง แต่พอน้องพิมเห็นรูปสัตว์ที่อยู่ข้างๆ ตัวอักษร ก็จะคิดขึ้นมาได้ และสามารถตอบคำถามได้ ถือว่าผ่านเกณฑ์ประเมินครั้งที่ 2

ครั้งที่ 3 ผู้ศึกษาวาดรูปช้าง กล้วย และ หมวก และเขียนตัวอักษรคำว่า elephant banana และ hat เพื่อให้ น้องพิมพูดตัวสะกดทีละตัว

ผู้ศึกษา: น้องพิมลองดูที่รูปก่อนนะคะ แล้วดูว่าแต่ละตัวสะกดอย่างไร แล้วบอกให้แม่ฟังทีละตัวนะคะ

น้องพิม: คะ elephant ไข่ไหมแม่

ผู้ศึกษา: ถูกต้องคะ ตัวต่อไปเลยคะ

น้องพิม: หยุดคิตครู้หนึ่ง แล้วพูดต่อไปว่า b a n a n a

ผู้ศึกษา: เก่งมากคะ

น้องพิม: ยืมอย่างพอใจ และพูดคำศัพท์คำต่อไป h a t

ผู้ศึกษา: เก่งมากจ๊ะ งั้นเรามาระบายสีรูปภาพเหล่านี้กันนะ

น้องพิมสามารถบอกตัวอักษรได้ทุกตัว ถือว่าผ่านเกณฑ์ประเมินครั้งที่ 3

ครั้งที่ 4 เช้าวันอาทิตย์ ผู้ศึกษาขับรถโดยน้องพินั่งข้างหน้าข้างๆ คนขับ เพื่อพาน้องพินไปโบสถ์ ระหว่างทางผู้ศึกษาเห็นน้องพินสนใจป้ายโฆษณาห้างCarrefour

ผู้ศึกษา: น้องพิน ลองอ่านดูสิว่ามีตัวอักษรตัวอะไรบ้าง

น้องพิน: หยุดคิตไปลักครู้ แล้วตอบว่าcarrefo แล้วหยุดนิ่งไป ประมาณ 3 นาที แล้วพูดขึ้นมาว่า ตัวอะไรอีก หนูไม่รู้แล้ว หนูจำไม่ได้ แม่สอนหนูหน่อย

ผู้ศึกษา: ตัว u ไงจ๊ะ

น้องพิน: อ้อ หนูจำได้แล้ว และพูดต่อว่าur ไข่มัยแม่

ผู้ศึกษา: ถูกต้องคะ ไหนลองบอกใหม่อีกทีได้ไหมคะ

น้องพิม: ได้คะ carrefour

เมื่อผู้ศึกษาได้บอกตัวอักษรที่น้องพิมไม่สามารถพูดได้ และให้น้องพิมทบทวนอีกครั้ง น้องพิมสามารถบอกได้ถูกต้อง ถือว่าผ่านเกณฑ์ประเมินครั้งที่ 4

ครั้งที่ 5 ก่อนเข้าเรียนผู้ศึกษาเปิด VCD for Kids ให้น้องพิมดูอีกครั้ง เพื่อเป็นการทบทวนตัวอักษรทั้งหมดที่ได้เรียนมา น้องพิม ร้องเพลงตามตัวอักษร ได้ถูกต้อง ถือว่าผ่านเกณฑ์ประเมินครั้งที่ 5

ครั้งที่ 6 หลังจากน้องพิมทำการบ้านเสร็จ ก่อนที่จะเก็บสมุดการบ้านใส่กระเป๋านักเรียน ผู้ศึกษาวาดรูป แอปเปิ้ล

ผู้ศึกษา: น้องพิมจำ รูปแอปเปิ้ลมีตัวสะกดอะไรบ้างนะคะ จำได้ไหมเอ่ย

น้องพิม: ตอบขึ้นมาทันทีทันใดว่า apple

ผู้ศึกษา: ถามต่ออีกว่า แล้ว butterfly มีตัวสะกดอะไรบ้าง

น้องพิม: จำเลื่องมอที่สมุดการบ้าน แล้วตอบขึ้นมาว่า butterfly

ผู้ศึกษา: เก่งจังเลย หนูทำการบ้านเสร็จแล้วดูการบ้านต่อได้

น้องพิม: แสดงท่าทางดีใจมากที่รู้ว่าทำการบ้านเสร็จแล้วจะได้ดูการ์ตูนต่อ

น้องพิมสามารถบอกตัวอักษรภาษาอังกฤษของคำศัพท์ได้ถูกต้อง ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 6

ครั้งที่ 7 ตอนเช้าก่อนจะไปโรงเรียน น้องพิมกำลังรับประทานอาหารเช้า ผู้ศึกษาจัดโต๊ะให้น้องพินั่ง ซึ่งเป็นโต๊ะที่มีตัวอักษร A-Z ในระหว่างที่น้องพินั่งทานอาหารเช้า

ผู้ศึกษา: น้องพิมเห็นตัวอักษรบนโต๊ะตัวนี้ไหมคะ ลองบอกแม่หน่อยได้ไหมคะว่าตัวที่แม่ชี้ คือตัวอักษรอะไร

น้องพิม : พยักหน้า แล้วตอบว่าได้คะ

ผู้ศึกษา: ชี้ไปตามตัวอักษรแต่ละตัว แล้วถามน้องพิม

น้องพิม: w r o m n

ผู้ศึกษา: เก่งมากคะ ที่นี้อาหารเช้าที่หนูกำลังจะทาน (ขนมปังทาแยมส้ม) ขนมปังภาษาอังกฤษใช้คำว่า bread แล้วแม่จึงสะกดทีละตัว เพื่อให้น้องพิมรู้ว่าตัวอักษรที่แม่พูดอยู่ตรงไหน หนูชี้ตามที่แม่พูดนะคะ

น้องพิม: ได้ละ และเริ่มชี้ทีละตัวตามที่ผู้ศึกษาบอก

น้องพิมสามารถชี้ตัวอักษรได้ถูกต้อง จนครบทุกตัว ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 7

ครั้งที่ 8 ตื่นนอนตอนเช้า ผู้ศึกษาให้น้องพิมฝึกเขียน A-Z พร้อมพูดตามแต่ละตัวอักษร

น้องพิมเขียนตามโปสเตอร์ที่คิดไว้ที่ฝาผนัง ได้ครบทุกตัว ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 8

ครั้งที่ 9 หลังจากทำการบ้านเสร็จ ที่โต๊ะเขียนหนังสือน้องพิม มีตัวอักษร A-Z อยู่ ผู้ศึกษาจึงให้น้องพิมชี้ และพูดทีละตัว ตั้งแต่ A-Z น้องพิมสามารถท่องได้ ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 9

ครั้งที่ 10 ผู้ศึกษาซื้อหนังสือ A-Z ซึ่งเป็นหนังสือที่มีสีสันสวยงาม และมีภาพสัตว์ตามตัวอักษรนั้นๆ มาให้น้องอ่าน น้องพิมชอบมากเพราะสีสันสวยงาม ผู้ศึกษาให้น้องพิมอ่านทีละตัวอักษร จนครบทุกหน้า น้องพิมสามารถอ่านได้ ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 10

จากผลการปฏิบัติในแผนที่ 1 ดังที่กล่าวมาข้างต้นนี้ น้องพิมสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง ร้อยละ 100 ถือว่าอยู่ในระดับดีมาก

แผนที่ 2 กรณีศึกษาสามารถบอกตัวอักษรภาษาไทยได้ครบ 44 ตัว โดยไม่ต้องเรียงลำดับ ก-ฮ

ครั้งที่ 1 ผู้ศึกษาซื้อหนังสือ ก-ฮ ที่มีสีสันสวยงาม และภาพตามตัวอักษร น้องพิมสนใจในหนังสือมาก เพราะมีสิ่งจูงใจ คือ ภาพ และสี

ผู้ศึกษา: น้องพิม เรามาอ่านหนังสือด้วยกันนะ

น้องพิม: คะ หนูชอบอ่านหนังสือ ว่าแล้วจึงอ่านไปพร้อมๆ กัน

น้องพิมสามารถอ่านได้ตามตัวอักษร ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 1

ครั้งที่ 2 ผู้ศึกษาติดโปสเตอร์ตัวอักษรภาษาไทย ที่ฝาผนัง ข้างเตียงที่น้องพิมนอน ก่อนจะเข้านอน ผู้ศึกษาเห็นว่าน้องพิมเตรียมตัวเก็บหนังสือใส่กระเป๋า เพื่อเตรียมไปโรงเรียนพรุ่งนี้เช้า

ผู้ศึกษา: น้องพิมลองดูซิว่า ตัวอักษรที่แม่จะชี้ให้หนูดู มีตัวอะไรบ้างคะ ว่าแล้วแม่จึงชี้ไปทีละตัว โดยไม่เรียงลำดับ

น้องพิม: ก ศ ค ง น

ผู้ศึกษา: ชี้ไปที่ตัว ฒ

น้องพิม: นิ่งไปประมาณ 1 นาที แล้วพูดขึ้นมาว่า หนูไม่รู้ หนูจำไม่ได้ละ

ผู้ศึกษา: ไหนลองดูสิ ว่ารูปที่อยู่ข้างๆ ตัวอักษรตัวนี้ คือรูปอะไร

น้องพิม: รูปผู้ใหญ่

ผู้ศึกษา: ผู้ใหญ่ เป็นยังไงคะ แก่ หรือว่า นุ่ม

น้องพิม: แก่แล้ว อ้อ....ผม ไซ้ไหมแม่

ผู้ศึกษา: ไซ้แล้วจะ เก่งมาก ที่หลังถ้าหนูคิดไม่ออก ลองดูรูปนะ เพราะตัวอักษรก็มาจากรูปที่เราเห็นนะคะ

น้องพิม: คะ

น้องพิมสามารถตอบได้ เมื่อแม่ได้ให้ความช่วยเหลือ ชี้นำ ถึงแม้ว่าจะใช้เวลาในการคิด และผู้ศึกษาเห็นว่าน้องพิมคิดช้า ไม่สามารถอ่านตัว ผ ได้ จึงชี้ไปที่รูปข้างตัวอักษร น้องพิมไม่สามารถตอบคำถามได้ ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 2

ครั้งที่ 3 ผู้ศึกษาเปิด VCD ชุด ก-ฮ ให้น้องพิมดู น้องพิมสนใจมาก ผู้ศึกษาบอกให้น้องพิมลองพูดตาม VCD ไปแต่ละตัวอักษร น้องพิมสามารถพูดตามได้ ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 3

ครั้งที่ 4 หลังจากน้องพิมทำการบ้านเสร็จ ผู้ศึกษาเห็นน้องพิมหากำลังระบายสีรูป

ผู้ศึกษา: น้องพิม สิ่งนี้น้องพิมหากำลังระบายสีอยู่ เขาเรียกว่าอะไรนะคะ

น้องพิม: ไอศกรีมคะแม่ ผู้ศึกษาได้ยินดังนั้น จึงเขียนคำว่า ไอศกรีมขึ้นมา

ผู้ศึกษา: คำว่าไอศกรีม มีตัวอักษรอะไรบ้าง

น้องพิม: ไอ ศ กรีม

น้องพิมเขียนตัวอักษรตามที่แม่เขียน พร้อมกับบอกแต่ละตัวอักษรไปพร้อมกัน น้องพิมตอบได้ถูกต้อง ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 4

ครั้งที่ 5 ก่อนเข้านอน ผู้ศึกษาให้น้องพิมท่อง ก-ฮ ปากเปล่า

น้องพิม: ท่อง ก-ท แล้วหยุดไปนาน

ผู้ศึกษา: แล้วตัวต่อไปคืออะไรคะ

น้องพิม: นิ่งเงียบไป

ผู้ศึกษา: ทา แล้วก็ต้อง ต ลีคะ

น้องพิม: ท่อง ต ไปจนจบ ฮ

ผู้ศึกษา: ไหนลองท่องอีกรอบไหมคะ จะได้จำได้

น้องพิม: ท่อง ก-ฮ จนจบ

น้องพิมมีความตั้งใจ และสามารถท่อง ก-ฮ ได้จนจบ ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 5

ครั้งที่ 6 หลังจากทำการบ้านเสร็จ ก่อนจะเข้านอนผู้ศึกษาเห็นว่าวันนี้เป็นวันศุกร์ นื่องพิมสามารถนอนดึกได้ จึงเปิด VCD ชุด ก-ฮ ให้นื่องพิมดู นื่องพิมพูดตามได้ทุกตัวอักษร ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 6

ครั้งที่ 7 ขณะนั่งรถไปซื้อของ ผู้ศึกษาจะคอยถามป้ายทะเบียน ของรถที่ขับก่อนหน้า นื่องพิมตอบได้ตามตัวอักษรที่เห็น ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 7

ครั้งที่ 8 ก่อนเข้านอน ผู้ศึกษาหยิบหนังสือ ก-ฮ มาอ่านให้นื่องพิมฟังทีละตัว และให้นื่องพิมพูดตาม เมื่อพูดจบไปหนึ่งรอบ รองที่สองผู้อ่านให้นื่องพิมพูดด้วยตนเอง ตามตัวอักษรทีละหน้า นื่องพิมสามารถพูดได้ทุกตัวอักษร ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 8

ครั้งที่ 9 เช้าวันเสาร์ หลังจากนื่องพิมดูการ์ตูนเสร็จ ผู้ศึกษาเห็นว่านื่องพิมหากำลังอารมณ์ดี ผู้ศึกษาจึงชวนนื่องพิมหอ่ง ก-ฮ ปากเปล่า

ผู้ศึกษา: นื่องพิมหามาหอ่ง ก-ฮ ด้วยกันไหมคะ

นื่องพิม: หอ่ง ก-จ แล้วหยุดนึ่งไปชักพักหนึ่ง แล้วพูดขึ้นมาว่า หนูลืม หนูจำไม่ได้
อีกแล้ว

ผู้ศึกษา: หนูลองเดินไปดูที่โปสเตอร์ที่แม่ติดไว้สิคะ ว่าหลังจาก จ แล้ว ตามด้วย
ตัวอะไร

นื่องพิม: นื่องพิมเดินไปดูรูปภาพที่ติดไว้ที่โปสเตอร์ หยุดคิดไปสักครู แล้วจึงพูด
ขึ้นมาว่า ค แล้วหอ่งต่อไปจนจบ

นื่องพิมสามารถหอ่งได้ โดยได้รับการช่วยเหลือ ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 9

ครั้งที่ 10 หลังจากทีนื่องพิมทำการบ้านเสร็จ นื่องพิมจะต้องเขียน ชื่อ-นามสกุลจริงของ
ตนเองลงในสมุดการบ้าน ผู้ศึกษาเห็นดังนั้น จึงถามต่อว่า ชื่อ-นามสกุลของหนูมีตัวอักษรตัว
อะไรบ้าง นื่องพิมสามารถตอบได้ครบทุกตัว ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 10

จากผลการปฏิบัติในแผนที่ 2 ดังที่กล่าวมาข้างต้นนี้ นื่องพิมสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง ร้อย
ละ 100 ถือว่าอยู่ในระดับดีมาก

แผนที่ 3 กรณีศึกษาสามารถบอกตัวเลข 1-10 ได้ถูกต้อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยไม่ต้อง
เรียงลำดับ ก่อน-หลัง

ครั้งที่ 1 ปายวันเสาร์ ในขณะที่นื่องพิมหากำลังเล่นกับนื่องแพน ผู้ศึกษาหยิบลูกบอลมา 10 ลูก

เอามาเรียงตรงหน้าน้องพิม

ผู้ศึกษา: น้องพิม ชวนน้องแพนมานับเลขกันเถอะ จะได้สอนน้องแพนนับเลขด้วย
ไหงะ

น้องพิม: หยิบลูกบอลมาทีละลูก แล้วนับตั้งแต่ 1-10

น้องพิมสามารถนับได้ ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 1

ครั้งที่ 2 ผู้ศึกษาติดโปสเตอร์ 1-10 ที่มีรูปภาพที่มีสีสันสวยงาม และรูปผลไม้ตามจำนวน ผู้ศึกษาชี้ไปที่ตัวเลขแต่ละตัว แล้วถามน้องพิม ก่อนที่น้องพิมจะตอบ น้องพิมใช้นิ้วชี้ไปที่ผลไม้ แล้วนับไปที่ละลูกๆ จนครบตามจำนวนผลไม้ แล้วตอบมาเป็นตัวเลขที่ถูกต้อง น้องพิมสามารถบอกจำนวนได้ทุกครั้ง ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 2

ครั้งที่ 3 ผู้ศึกษาวาดรูปทรงต่างๆ ตามจำนวนที่ต้องการ แล้วให้น้องพมนับตามจำนวนรูป และตอบว่ารูปทรงต่างๆ ที่วาด มีจำนวนกี่อัน น้องพิมสามารถบอกได้ตามจำนวนที่ผู้ศึกษาวาด ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 3

ครั้งที่ 4 ผู้ศึกษาติดรูปดาวสะท้อนแสงไว้บนฝาห้องนอน ก่อนจะเข้านอนผู้ศึกษาชวนน้องพมนับดาวที่ติดไว้ที่ฝาผนัง

ผู้ศึกษา: น้องพิม แม่ซื้อดาวสะทอนแสงมาติดไว้ ให้หนูลองนับดาว ว่ามีทั้งหมดกี่

ดวง

น้องพิม: นับ 1-10 ได้ถูกต้อง

ผู้ศึกษา: เก่งมากคะ แล้วหนูนับเป็นภาษาอังกฤษได้ไหมคะ

น้องพิม: ได้คะ และน้องพิมก็เริ่มนับ นับได้ one – five

น้องพิมไม่สามารถนับ one-ten ได้ ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 4

ครั้งที่ 5 วันถัดไป หลังจากที่น้องพิมไม่สามารถนับ 1-10 ในภาษาอังกฤษได้ ผู้ศึกษาจึงได้จัดหาสื่อการสอนที่น่าสนใจ โดยการเปิด VCD ชุด นับหนึ่งถึงสิบ ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษให้น้องพิมดู น้องพิมชอบ และสนใจดูจนจบ ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 5

ครั้งที่ 6 ในขณะที่กำลังขับรถจะไปซื้อของที่ริมปั๊มซูเปอร์มาร์เก็ต ผู้ศึกษาเป็นคนขับรถ และน้องพิมนั่งตรงที่นั่งข้างคนขับรถ ผู้ศึกษาชี้ไปที่ป้ายทะเบียนรถคันข้างหน้า

ผู้ศึกษา: น้องพิมว่า ในป้ายทะเบียนรถคันข้างหน้ามีเลขอะไรบ้าง หนูลองบอกแม่

ลิคะ

น้องพิม: 9 0 4 1

ผู้ศึกษา: แล้วตัวเลขเหล่านี้ ถ้าจะให้บอกเป็นภาษาอังกฤษ หนูบอกแม่ได้ไหมคะ

น้องพิม: นั่งเงียบไปสักครู่ แล้วพูดขึ้นมาว่า ได้คะ หลังจากนั้นน้องก็เริ่มบอกทีละ

ตัว nine แล้วหยุดนิ่งไป

ผู้ศึกษา: เลขศูนย์ คือ zero จ๊ะ พูดได้ไหม หนูลองพูดตามแม่ลิจะ

น้องพิม: zero

ผู้ศึกษา: เก่งมากคะ แล้วต่อไปเลขอะไรอีกคะ

น้องพิม: four one

ครั้งที่ 7 ผู้ศึกษาหยิบแท่งสีมา 10 แท่ง และจัดเป็นกลุ่มๆ ตามจำนวน แล้วให้น้องพิมนับตามจำนวนแท่งสี น้องพิมนับไปตามกลุ่มที่จัดไว้ทีละแท่ง น้องพิมสามารถนับได้ถูกต้อง ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 7

ครั้งที่ 8 ผู้ศึกษาเปิด VCD ชุด นับหนึ่งถึงสิบ ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษให้น้องพิมดูอีกครั้ง เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมที่ได้เรียนมา เนื่องจากน้องพิมจำเลขบางตัวไม่ได้ ผู้ศึกษา

บอกให้น้องพิมพ์ตาม VCD ไปด้วย น้องพิมพ์ค่อยๆ พูดตัวเลขทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษตาม VCD ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 8

ครั้งที่ 9 ตอนเย็นของวันถัดไป อากาศดี ไม่ร้อนจนเกินไป ผู้ศึกษาพาน้องพิมพ์ไปเดินเล่นในสวนหน้าบ้าน ในขณะที่กำลังเดินเล่นอยู่

ผู้ศึกษา: น้องพิมพ์ แม่จะพูดตัวเลขเป็นภาษาอังกฤษ แล้วให้หนูบอกเป็นตัวเลขภาษาไทยนะคะ

น้องพิมพ์: ค่ะแม่

น้องพิมพ์สามารถบอกตามตัวเลขที่ผู้ศึกษาพูดเป็นภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ถือว่าผ่านเกณฑ์ข้อที่ 9

ครั้งที่ 10 ผู้ศึกษาพูดตัวเลข สลับกับน้องพิมพ์ ผู้ศึกษานับ one น้องพิมพ์ตามพูดตามด้วย two น้องพิมพ์จะใช้เวลาคิดก่อนถึงค่อยพูด เพราะเป็นการพูดสลับกัน จึงทำให้น้องพิมพ์ค่อนข้างสับสน น้องพิมพ์สามารถพูดสลับกับผู้ศึกษาได้ ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 10

จากผลการปฏิบัติในแผนที่ 3 ดังที่กล่าวมาข้างต้นนี้ น้องพิมพ์สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง ร้อยละ 90 ถือว่าอยู่ในระดับดีมาก

แผนที่ 4 กรณีศึกษาสามารถบอกคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษ ได้จำนวน 20 คำ

คำศัพท์ที่ผู้ศึกษาใช้ เป็นคำศัพท์ที่น้องพิมพ์ได้เรียนมาจากโรงเรียนแล้ว ผู้ศึกษาจึงได้ใช้พื้นฐานความรู้ที่น้องพิมพ์มีอยู่ เพื่อส่งเสริมให้เรียนรู้ และเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ครั้งที่ 1 ผู้ศึกษาวาดรูปสัตว์ แล้วให้น้องพิมพ์ระบายสี พร้อมกับสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามรูปที่ระบาย

ผู้ศึกษา: น้องพิมพ์คะ น้องพิมพ์ลองสะกด คำว่า dog สิคะ ว่ามีตัวอะไรบ้าง

น้องพิมพ์: d o g

ผู้ศึกษา: คำว่า cat ละคะ สะกดได้ไหมคะ

น้องพิมพ์: ใช้เวลาคิดอยู่สักครู่ แล้วพูดว่า c a t cat แมว

ผู้ศึกษา: fish คะ

น้องพิมพ์: f i s h แปลว่า ปลา

ผู้ศึกษา elephant

น้องพิมพ์: e l e p h a n t แล้วนั่งไป

ผู้ศึกษา: รู้ไหมคะ ว่าแปลว่าอะไร แล้วผู้ศึกษาจึงรู้รูปช้างให้น้องพิมดู

น้องพิม: อ้อ แปลว่าช้างคะ

ผู้ศึกษา: คำสุดท้าย monkey

น้องพิม: m o n k e y

ผู้ศึกษาได้ทำอย่างนี้ซ้ำกันจำนวน 5 ครั้ง ทำให้น้องพิมสามารถบอกตัวสะกดตามคำศัพท์ได้ ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 1

ครั้งที่ 2 หลังจากน้องพิมดูการ์ตูนเสร็จ ผู้ศึกษาหยิบดินสอสีมาจำนวน 12 แท่ง

ผู้ศึกษา: น้องพิม ลองดูสีที่แม่หยิบขึ้นมาจะคะ แล้วช่วยบอกแม่หน่อย ว่าแม่หยิบสีอะไร ว่าแล้วแม่ก็หยิบสี ชมพู ขึ้นมาก่อน

น้องพิม: pink

ผู้ศึกษา: หยิบสีแดงขึ้นมา แล้วถามต่อว่า อันนี้สีอะไร

น้องพิม: red

ผู้ศึกษา: หยิบสีเหลืองขึ้นมา แล้วถามน้องพิมอีก

น้องพิม: yellow

ผู้ศึกษา: เก่งมาก แล้วสีนี้ละคะ สีอะไร แล้วหยิบสีดำขึ้นมา

น้องพิม: black

ผู้ศึกษา: สุดท้ายแล้วคะ สีนี้คือสีอะไรคะ แล้วหยิบสีขาวขึ้นมา

น้องพิม: white

ผู้ศึกษาทำเช่นนี้ซ้ำกันจำนวน 5 ครั้ง และให้น้องพิมสะกดคำที่น้องพิมบอกสีต่างๆ ด้วยตนเอง

น้องพิมสามารถบอกได้อย่างถูกต้อง ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 2

ครั้งที่ 3 หลังจากให้น้องพิมทานอาหารเย็นเสร็จแล้ว ผู้ศึกษาพาน้องพิมกับน้องไปเดินเล่น ออกกำลังกายที่สวนหน้าบ้าน ผู้ศึกษาเห็นว่าสองคนกำลังเล่นด้วยกันอย่างสนุกสนาน ผู้ศึกษาจึงให้น้องพิมดูที่ร่างกายของน้องแพน และชี้ไปตามส่วนต่างๆ ของร่างกายของน้องแพน และถามว่า

ผู้ศึกษา: น้องพิมจำ ส่วนนี้เขาเรียกว่าอย่างไรคะ (และชี้ไปที่ส่วนหัวของน้องแพน)

น้องพิม: หัว ค่ะ

ผู้ศึกษา: แล้วภาษาอังกฤษเรียกว่าอะไรคะ

น้องพิม: ตอบขึ้นมาทันที head

ผู้ศึกษาลามอย่างนี้ต่อไปเรื่อยๆ จนครบคำศัพท์จำนวน 5 คำ และทำซ้ำจำนวน 5 ครั้ง น้องพิมสามารถบอกส่วนต่างๆ ของอวัยวะตามได้อย่างถูกต้อง ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 3

ครั้งที่ 4 ผู้ศึกษานำของเล่นที่เป็นรูปทรงหลากสีมาให้น้องพิมเล่น ในขณะที่กำลังเพลิดเพลินอยู่กับการเล่นของเล่น ผู้ศึกษาหยิบรูปทรงขึ้นมาทีละชิ้น แล้วสอนให้น้องพิมพูดตาม ทำซ้ำจำนวน 5 ครั้ง น้องพิมสามารถพูดตามได้อย่างถูกต้อง ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 4

ครั้งที่ 5 วันหยุดสุดสัปดาห์ ผู้ศึกษาเห็นว่าวันนี้อากาศดี จึงพาน้องพิมไปสวนสัตว์ ในขณะที่กำลังเดินชมสัตว์ต่างๆ

ผู้ศึกษา: น้องพิม เห็นลิงไหมคะ ลิงภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า monkey ไหนลองพูดตามแม่

น้องพิม: monkey แล้วมันสะกดยังไงคะแม่

ผู้ศึกษา: m o n k e y ไหนลองพูดตามแม่สิคะ

น้องพิมพูดตามได้ทุกตัวอักษร และผู้ศึกษาได้สอนคำศัพท์ในหมวดสัตว์ ตามที่ได้เห็นในสวนสัตว์ น้องพิมตื่นเต้นที่ได้เห็น และชอบที่ได้เรียนรู้ตามสถานการณ์จริง แต่มีบางคำน้องพิมบอกว่าจำไม่ได้ ผู้ศึกษาจึงพูดซ้ำในคำศัพท์ที่ยังจำไม่ได้ เพื่อให้น้องพิมพูดตาม ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 5

ครั้งที่ 6 ในขณะที่น้องพิมกำลังทำการบ้าน ผู้ศึกษาเห็นว่า คุณครูให้น้องพิมระบายรูปสัตว์ต่างๆ ผู้ศึกษาเห็นน้องพิมหยิบสีที่เลือกจะระบายขึ้นมา

ผู้ศึกษา: น้องพิมจำ สีที่หนูหยิบขึ้นมา คือสีอะไรคะ

น้องพิม: สีแดงคะ

ผู้ศึกษา: แล้วสีแดง ภาษาอังกฤษเรียกว่าอะไรคะ

น้องพิม: red ไหมแม่

ผู้ศึกษา: ใช่แล้วคะ แล้วหนูสามารถสะกดตามที่แม่เขียนได้ไหมคะ ว่าแล้วแม่ก็เขียนคำว่า red ให้น้องพิมฝึกสะกดคำตามที่แม่เขียน

น้องพิม: r e d

เห็นดังนั้น ผู้ศึกษาจึงปรบมือให้น้องพิม เพื่อเป็นการให้รางวัล น้องพิมยิ้มอย่างดีใจที่สามารถตอบคำถามได้ ผู้ศึกษาจึงเริ่มถามสีต่อไปเรื่อยๆ จนครบทุกสี น้องพิมสามารถบอกได้ทุกสี ถือว่าผ่าน

เกณฑ์ครั้งที่ 6

ครั้งที่ 7 ในขณะที่น้องพิมกำลังปั่นจักรยานเล่นที่สวนหน้าบ้าน ผู้ศึกษาเดินเข้าไปใกล้ๆ แล้วถามน้องพิมเกี่ยวกับอวัยวะส่วนต่างๆ ในร่างกาย

ผู้ศึกษา: น้องพิม ปั่นจักรยานเข้ามาใกล้ๆ แม่หน่อยสิคะ

น้องพิม: ค่ะแม่

ผู้ศึกษา: ชี้ไปที่แขนของน้องพิม และถามขึ้นมาว่า แขน ภาษาอังกฤษเรียกว่า
อย่างไรคะ

น้องพิม: นิ่งเงียบไป ไม่ตอบคำถาม เพราะสนใจแต่จะปั่นจักรยาน

ผู้ศึกษา: ไม่เป็นไรคะ ถ้าหนูยังไม่พร้อม อยากจะปั่นจักรยานก่อนก็ได้นะคะ
เดี๋ยวเสร็จแล้วเราก่อยมาเรียนกันใหม่นะ

น้องพิมไม่สนใจ และไม่ต้องการเรียนรู้ในขณะนั้น ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 7

ครั้งที่ 8 หลังจากที่น้องพิมทำการบ้านเสร็จ ผู้ศึกษาต้องการทบทวนความรู้ในเรื่องของ
รูปทรงต่างๆ จึงได้หยิบของเล่นรูปทรงต่างๆ ขึ้นมา แล้วถามน้องพิมทีละชิ้น น้องพิมเห็นรูปทรงที่ผู้
ศึกษาหยิบขึ้นมา แล้วตอบขึ้นมาทันทีตามรูปทรงที่เห็น ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 8

ครั้งที่ 9 ผู้ศึกษาเปิด VCD ชุด Animal Friends ให้น้องพิมดู เพื่อเป็นการทบทวนความรู้
ครั้ง หลังจากทีผู้ศึกษาพาน้องพิมไปเที่ยวสวนสัตว์เมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมา น้องพิมดูเสร็จ ผู้ศึกษาถาม
คำศัพท์น้องพิมทีละตัว น้องพิมสามารถตอบได้เป็นบางคำ เช่น คำว่า monkey bird dog cat บางคำ
น้องพิมยังไม่สามารถจำได้ เช่น elephant ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 9

ครั้งที่ 10 ผู้ศึกษาให้น้องพิมอ่านหนังสือ เรื่อง สัตว์โลกน่ารัก น้องพิมชอบมาก เนื่องจาก
เป็นภาพสัตว์ที่น่ารัก และมีสีสันสวยงาม ผู้ศึกษาอ่านคำศัพท์ต่างๆ ให้น้องพิมฟังซ้ำกันจำนวน 3
รอบ หลังจากนั้น จึงชี้ถามน้องพิมทีละตัว น้องพิมสามารถตอบได้ทุกตัว ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 10

จากผลการปฏิบัติในแผนที่ 4 ดังที่กล่าวมาข้างต้นนี้ น้องพิมสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง ร้อย
ละ 80 ถือว่าอยู่ในระดับดี

แผนที่ 5 กรณีศึกษาสามารถบอกประโยชน์พื้นฐานภาษาอังกฤษได้ จำนวน 10 ประโยคสั้นๆ

ประโยคที่ผู้ศึกษาใช้ เป็นประโยคที่น้องพิมได้เรียนมาจากโรงเรียนแล้ว ผู้ศึกษาจึงได้ใช้พื้น
ฐานความรู้ที่น้องพิมมีอยู่ เพื่อส่งเสริมให้เรียนรู้ และเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ครั้งที่ 1 ตื่นนอนตอนเช้า ผู้ศึกษาตื่นขึ้นมาก่อน และน้องพิมตื่นตาม เมื่อผู้ศึกษาเห็นว่าน้องพิมตื่นขึ้นมาแล้ว

ผู้ศึกษา: Good morning.

น้องพิม: หนูต้องพูดว่า Good morning. เหมือนแม่ใช่ไหมคะ

ผู้ศึกษา: ใช่แล้วคะ Good morning แปลว่า สวัสดีตอนเช้าจะ

น้องพิม: ถ้าสวัสดีตอนบ่าย ละแม่ จะพูดว่าอย่างไร

ผู้ศึกษา: Good afternoon.

น้องพิม: Good afternoon. แล้วสวัสดีตอนเย็น ละคะแม่

ผู้ศึกษา: ใช้คำว่า Good evening. จ๊ะ หนูจำได้ไหม ไม่เป็นไรนะเดี๋ยวแม่จะสอนให้

อีกที

น้องพิม: ค่ะ

น้องพิมสามารถพูดตามได้ ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 1

ครั้งที่ 2 เช้าวันถัดไปน้องพิมตื่นแต่เช้า ตื่นก่อนที่แม่จะตื่น พอแม่ตื่นขึ้นมา น้องพิมเตรียมตัวเป็นอย่างดี

น้องพิม: Good morning. ค่ะแม่

ผู้ศึกษา: Good morning. ค่ะน้องพิม

บ่ายโมง หลังจากน้องกลับจากรับประทานอาหารกลางวันกับพ่อ

ผู้ศึกษา: Good afternoon. จ๊ะ

น้องพิม: Good afternoon ค่ะแม่

สี่โมงเย็น น้องพิมเพิ่งตื่นจากนอนตอนบ่าย พอน้องพิมลืมตาตื่นขึ้นมา

ผู้ศึกษา: Good evening. ค่ะน้องพิม นอนหลับสบายไหมคะ แม่เปิดแอร์ให้เย็น

สบายเลยนะคะ เพราะหนูหลับยาวเลย

น้องพิม: Good evening. ค่ะแม่ หนูหลับสบายมากเลยคะ อากาศเย็นสบายคะ

น้องพิมสามารถโต้ตอบบทสนทนาที่เป็นประโยคสั้นๆ ได้ ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 2

ครั้งที่ 3 หลังจากเลิกเรียน ผู้ศึกษาไปรับน้องพิมที่โรงเรียน หลังจากที่บ้านน้องพิมเปิดประตูแล้วเดินขึ้นมานั่งที่เบาะข้างๆ คนขับรถ

ผู้ศึกษา: Good evening.

น้องพิม: Good evening.

น้องพิมสามารถได้ตอบบทสนทนาได้ ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 3

ครั้งที่ 4 บ่ายวันเสาร์ หลังจากทานอาหารกลางวันเสร็จแล้ว ผู้ศึกษาถามน้องพิมว่า

ผู้ศึกษา: น้องพิม คำว่า สวัสดีตอนบ่าย จะพูดเป็นภาษาอังกฤษว่าอย่างไร

น้องพิม: นั่งเงียบไป และพูดขึ้นมาว่า หนูไม่รู้ค่ะ หนูลืม

ผู้ศึกษา: Good afternoon. ใจจะ จำได้ไหม

น้องพิม: พูดตามทันที Good afternoon.

ผู้ศึกษาจึงทบทวนประโยคคำว่า สวัสดีตอนเช้า สวัสดีตอนบ่าย และสวัสดีตอนเย็นให้น้องพิมฟังอีกครั้ง ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 4

ครั้งที่ 5 เช้าวันอาทิตย์ เป็นวันที่อากาศดี แจ่มใส น้องพิมตื่นนอนก่อนแม่

น้องพิม: พูดขึ้นมาทันทีหลังจากที่เห็นว่าแม่ตื่นนอนแล้ว ว่า Good morning.

ผู้ศึกษา: Good morning. จ๊ะ

แล้วผู้ศึกษาจึงถามน้องพิมต่อ เพื่อทบทวนประโยคทั้งสามประโยคที่เคยสอน

ผู้ศึกษา: แล้วสวัสดีตอนบ่าย พูดว่าอย่างไรคะ

น้องพิม: Good afternoon.

ผู้ศึกษา: แล้วตอนเย็นพูดว่าอย่างไร

น้องพิม: Good evening.

ผู้ศึกษา: เก่งอย่างนี้ สงสัยต้องพาไปทานไอศกรีมแล้ว

น้องพิม: เย่ ดีใจจังเลย ไปอาบน้ำ แต่งตัว แล้วไปทานไอศกรีมกันนะแม่

น้องพิมสามารถตอบได้ทั้งสามประโยค ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 5

ครั้งที่ 6 ตอนเย็น หลังจากกลับจากไปซื้อของที่ Carrefour น้องพิมเดินซื้อของจนเหนื่อย

และหิว พอถึงเวลาที่น้องพิมต้องทานข้าว

ผู้ศึกษา: Are you hungry?

น้องพิม: Yes.

น้องพิมเข้าใจความหมาย และสามารถสื่อสารได้ตอบกลับได้ ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 6

ครั้งที่ 7 ตอนเย็น ในขณะที่ผู้ศึกษามารับน้องพิมพ์ที่โรงเรียน น้องพิมพ์เดินขึ้นรถมานั่งเบาะหน้าข้างคนขับรถ

ผู้ศึกษา: How are you?

น้องพิมพ์: I'm fine. Thank you.

น้องพิมพ์สามารถโต้ตอบบทสนทนาได้ ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 7

ครั้งที่ 8 ก่อนจะออกไปซื้อของที่ห้างสรรพสินค้า น้องพิมพ์แต่งตัวเตรียมพร้อม กำลังนั่งลงใส่รองเท้า พร้อมทั้งจะเดินออกไปที่โรงจอดรถ

ผู้ศึกษา: Are you ready?

น้องพิมพ์: Yes, I am.

น้องพิมพ์สามารถโต้ตอบบทสนทนาได้ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 8

ครั้งที่ 9 ในขณะที่อาแป้งยื่นดินสอให้น้องพิมพ์ น้องพิมพ์รับของมา ผู้ศึกษาถามน้องพิมพ์ว่า เวลาได้รับจากผู้ใหญ่ จะพูดขอบคุณในภาษาอังกฤษ จะพูดว่าอย่างไร น้องพิมพ์ตอบว่า Thank you.

น้องพิมพ์สามารถบอกประโยคคำว่า ขอบคุณได้ ถือว่าผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 9

ครั้งที่ 10 หลังจากที่น้องพิมพ์กลับจากโรงเรียน น้องพิมพ์กำลังเล่นกับน้องแพนอย่างสนุกสนาน ยายปู้ตะโกนบอกน้องพิมพ์ว่า

ยายปู้: น้องพิมพ์ไปหยิบไม้แขวนเสื้อในห้องให้ยายปู้หน่อยคะ

น้องพิมพ์: รีบวิ่งไปในห้องนอน และหยิบไม้แขวนเสื้อมาให้ยายปู้

ยายปู้: Thank you.

ผู้ศึกษาเห็นแล้ว จึงพูดแทรกขึ้นมาว่า น้องพิมพ์ ยายปู้ พูดว่า Thank you. แล้วหนูต้องตอบว่าอย่างไรคะ

น้องพิมพ์: เงียบไปครู่หนึ่ง แล้วตอบว่า หนูไม่รู้

ผู้ศึกษา: เราจะพูดว่า You're welcome.

ผู้ศึกษาจึงให้น้องพิมพ์ฝึกพูดใหม่อีกครั้ง น้องพิมพ์ไม่สามารถตอบได้ ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ครั้งที่ 10

จากผลการปฏิบัติในแผนที่ 5 ดังที่กล่าวมาข้างต้นนี้ น้องพิมพ์สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ถือว่าอยู่ในระดับดี

การสะท้อนการเรียนรู้ของผู้ศึกษาในฐานะแม่ผู้มีบทบาทเกื้อหนุนพัฒนาการทางภาษาของ กรณีศึกษา

จากแผนปฏิบัติการที่ผู้ศึกษาใช้ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา ผู้ศึกษาพบว่า กระบวนการที่สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี คือ การที่ได้วางแผนไว้อย่างชัดเจน การใช้จังหวะที่เหมาะสมที่จะเข้าไปส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา และวิธีการที่จะใช้ในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา ซึ่งมีหลากหลายวิธี เช่น การชี้หน้า การถามซ้ำ การบอกใบ้ การจัดสิ่งแวดล้อม จังหวะที่แม่จะเข้าไปช่วยเสริมในสิ่งที่กรณีศึกษายังไม่เข้าใจ หรือต้องการความช่วยเหลือ รวมไปถึงบริบททางความคิด ซึ่งขึ้นอยู่กับวิธีของแต่ละคน แต่สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นกระบวนการที่แม่จะสามารถเข้าไปช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาทั้งสิ้น นอกจากนั้น ผู้ศึกษายังพบว่า การใช้แรงเสริมยังส่งผลดี ที่จะทำให้กรณีศึกษามีกำลังใจที่จะเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้น เช่น ผู้ศึกษาถามน้องพิมพ์ว่า bird มีตัวอักษรอะไรบ้าง เมื่อน้องพิมพ์ตอบถูก ผู้ศึกษาปรบมือให้และชมว่า “เก่งมากคะ” ทำให้น้องพิมพ์ได้รับกำลังใจ เขาจะรู้สึกภาคภูมิใจในสิ่งที่เขาสามารถทำได้ และอยากเรียนรู้คำต่อไป เพราะน้องพิมพ์รู้ว่า เมื่อตอบถูก จะได้รางวัลจากแม่ ไม่ว่าจะเป็นคำชมเชย การปรบมือ หรือการให้กินของที่น้องพิมพ์ชอบ

เมื่อพบว่ากรณีศึกษาต้องการความช่วยเหลือ เช่น ผู้ศึกษาให้น้องพิมพ์ ท่อง ก-ส เมื่อน้องพิมพ์ท่องไปจนถึงตัว ๗ น้องพิมพ์นิ่งไป ครั้งแรก ผู้ศึกษาชี้หน้าโดยการบอกให้น้องพิมพ์วิ่งไปดูที่โปสเตอร์ว่า หลังจากตัว ๗ เป็นตัวอะไร และมีรูปอะไรที่จะสามารถบอกได้ว่า ตัวต่อไปคืออะไร น้องพิมพ์วิ่งไปดูหยุดคิดไปชั่วครู่ และกลับมาตอบว่า ฅ และท่องไปจนจบ ครั้งต่อไป เมื่อน้องพิมพ์ท่อง ก-ส น้องพิมพ์ยังคงหยุดที่ตัว ๗ เช่นเดิม แต่สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนคือ น้องพิมพ์สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง น้องพิมพ์หยุดคิด และวิ่งไปดูที่โปสเตอร์ที่ผู้ศึกษาเคยชี้หน้า และน้องพิมพ์วิ่งกลับมาท่องต่อไปจนจบ จะเห็นว่าเมื่อเราชี้หน้าในครั้งแรกแล้ว ครั้งต่อไปน้องพิมพ์สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง

สิ่งที่สำคัญอีกประการที่ผู้ศึกษาได้เห็นจากการศึกษาในครั้งนี้ คือ การใช้จังหวะ และเวลาที่เหมาะสม จากการศึกษาผู้ศึกษาพบว่า การให้เวลาน้องพิมพ์ได้หยุดคิด โดยไม่เร่งรัดเอาคำตอบ เป็นกระบวนการที่ทำให้น้องพิมพ์สามารถพัฒนาความคิดในการแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี น้องพิมพ์จะใช้ประสบการณ์เดิมที่เคยได้รับจากแม่เข้ามาแก้ไขปัญหาในครั้งต่อไป

จะเห็นได้ว่า ผลของกระบวนการส่งเสริมที่มีต่อการพัฒนาการทางภาษา ทำให้น้องพิมสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว และมีพัฒนาการทางภาษาดีมากยิ่งขึ้น โดยวิธีการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษานั้น สามารถทำได้หลายวิธีแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และจังหวะเวลาในขณะนั้น และแม่มีบทบาทที่สำคัญมากในการเกื้อหนุนพัฒนาการทางภาษา เนื่องจากแม่จะเข้าใจและรู้จักตัวลูกได้เป็นอย่างดี รู้ว่าเมื่อไรที่ลูกต้องการความช่วยเหลือ เมื่อไรจะเข้าไปชี้แนะ และรู้จักการจังหวะ ให้เวลาในการคิด รู้ว่าตรงไหนที่จะปล่อยให้ลูกได้คิดเอง แก้ปัญหาได้ด้วยตัวเอง และเมื่อผู้เป็นแม่เข้าไปช่วยเหลือบ่อยๆ ก็จะทำให้เกิดความเชี่ยวชาญเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และจริงจังมากขึ้น จนเกิดความชำนาญในที่สุด เพื่อที่จะสามารถส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ